

HOTĂRÎRE

În numele legii

11 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Ala Cobăneanu
Maria Ghervas
Iurie Bejenaru
Ion Druță

asistent judiciar: Stratan Natalia

examinînd în ședință publică cererea de chemare în judecată depusă de Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea hotărîrii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 461/20 din 05 iulie 2016 „Cu privire la contestarea hotărîrii Colegiului disciplinar nr. 12/6 din 18 martie 2016, emisă în privința judecătorului Judecătoriei Centru, Ion Țurcan”, hotărîrii Plenului Colegiului disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 12/6 din 18 martie 2016 și transmiterea tuturor materialelor pentru examinare către un alt inspector-judecător,

c o n s t a t ă

La 03 august 2016, Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitînd anularea hotărîrii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 461/20 din 05 iulie 2016 „Cu privire la contestarea hotărîrii Colegiului disciplinar nr. 12/6 din 18 martie 2016, emisă în privința judecătorului Judecătoriei Centru, Ion Țurcan”, hotărîrii Plenului Colegiului disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 12/6 din 18 martie 2016 și transmiterea tuturor materialelor pentru examinare către un alt inspector-judecător.

În motivarea cererii a indicat că, prin hotărîrea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 461/20 din 05 iulie 2016, a fost respinsă contestația depusă de Directorul Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova împotriva hotărîrii Colegiului disciplinar nr. 12/6 din 18 martie 2016 cu privire la cauza disciplinară pornită în baza sesizării nr. 5/131 din 04 februarie 2015, depuse de către Directorul SIS al RM - Mihai Bălan, privitor la faptele ce constituie abateri disciplinare, comise de președintele Judecătoriei Centru, judecătorul Ion Țurcan.

Prin hotărîrile enunțate s-a decis încetarea procedurii disciplinare intentate în privința judecătorului Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Ion Țurcan, pe motiv că nu a fost comisă abatere disciplinară.

Consideră că hotărîrea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii (în continuare Consiliu) este neîntemeiată și urmează a fi casată.

Consiliul a emis prezenta hotărîre exclusiv în baza următoarelor acte: Hotărîrea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 847/34 din 10 noiembrie 2015, prin care s-a luat act de nota informativă a judecătorului Judecătoriei Centru mun. Chișinău, Victor Orîndaș, referitor la tentativa de influență necorespunzătoare, cu dispunerea expedierii acesteia Procuraturii Generale; Ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale și clasare a procesului penal, emise la 02 decembrie 2015 de către Procuratura Generală; Hotărîrea Colegiului disciplinar nr. 12/6 din 18 martie 2016; Deciziile nr. 393m, 48 lm din 26.02.2016 și Raportului nr. 911 din 01 martie 2016, emise de către inspectorul-judecător Valeriu Catan.

Luînd la bază doar aceste acte, concluziile Consiliului expuse în Hotărîrea contestată vin în contradicție cu circumstanțele speței. Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a motivat hotărîrea de respingere a contestației SIS, în principal, prin aceea că, în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (2) și art. 22 alin. (2) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Inspekția judiciară din subordinea Consiliului, la data de 26 februarie 2015, prin decizia nr. 393m și 48lm, a respins sesizarea Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova, ca fiind vădit neîntemeiată;

La 18 martie 2016, prin hotărîrea nr. 12/6 Plenul Colegiului disciplinar a constatat că în acțiunile judecătorului Ion Țurcan nu se întrunesc condițiile abaterilor disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) din Legea nr. 178 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, pe motiv că nu a fost comisă o abatere disciplinară.

Totodată, pentru a face mai convingător această motivare din hotărîre, Consiliul, pur și simplu a omis să examineze argumentele de drept și de fapt invocate de reclamant în contestația depusă. Argumentele respective demonstrează cu prisosință că la examinarea cauzei și perfectarea deciziilor nr. 393m, 48lm din 26 februarie 2015 de către inspectorul-judecător Valeriu Catan, cu privire la respingerea sesizării SIS puse la baza Hotărîrii contestate, au fost încălcate prevederile art. 23 alin (2) și (3) din Legea 178/2014, precum și că acesta nu și-a exercitat atribuțiile funcționale cu bună credință.

Astfel, contestația se întemeiază pe prevederile 116, 119, 123 din Constituția Republicii Moldova și dispozițiile art. 23 alin. (2) și (3), art. 39 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, din a căror analiză logico-juridică rezultă în mod imperativ concluzia că atât inspectorul-judecător Valeriu Catan, Colegiul disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii și Plenul Consiliului al Magistraturii și-au depășit atribuțiile la adoptarea hotărîrii „Cu privire la respingerea contestațiilor, privitor la faptele ce constituie abateri disciplinare comise de președintele Judecătoriei Centru mun. Chișinău, judecătorul Ion Țurcan, pe motiv că nu a fost comisă abatere disciplinară”.

De asemenea, își întemeiază contestația și pe prevederile art. 116 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova „judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii”; art. 4 alin. (3) a Codului de

etică și conduită profesională, aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Judecătorilor nr. 8 din 11 septembrie 2015 „Judecătorul se va abține de la oricare proces în care imparțialitatea sa ar putea fi pusă la îndoială într-un proces în care aceasta este cerută de lege, inclusiv în cazurile în care, știe că el, personal sau ca custode, sau soțul său (soția) sau orice alte rude, au un interes financiar în obiectul disputei sau orice alt interes, care ar putea afecta rezultatul procesului”.

Colegiul disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii și Plenul Consiliului al Magistraturii, la examinarea contestațiilor și la pronunțarea hotărârilor, au ignorat și normele de drept internațional. În particular, nu s-a ținut cont de prevederile Codului de Conduită Judiciară de la Bangalore 2001, adoptat de Grupul Judiciar pentru întărirea Integrității Justiției, așa cum a fost revizuit la Masa Rotundă a Președinților Curților Supreme ținută la Palatul Păcii, Haga, 25-26 noiembrie 2002; Principiul VI „Neîndeplinirea responsabilităților și abaterilor disciplinare” din Recomandarea nr. R(94)12 a Comitetului de Miniștri adresată statelor membre privind independentă, eficiența și rolul judecătorilor (adoptată de Comitetul de Miniștri la 13 octombrie 1994 la cea de-a 518-a Reuniune a vice-miniștrilor); pct. 4.3 din Carta Europeană privind statutul judecătorului (Strasbourg, 8-10 iulie 1998) care prevede că „judecătorul trebuie să se abțină de la orice comportament, de la orice act sau manifestare de natură să altereze efectiv încrederea în imparțialitatea și independența lor”.

În acest context, Serviciul consideră că, măsurile întreprinse de către inspectorul-judecător Valeriu Catan, privind tentativa de audiere în calitate de martor a dlui Vînaga, sunt contradictorii și realizate cu neglijență de serviciu. Concluzia inspectorului-judecător a fost adoptată în baza declarațiilor univoce ale lui Țurcan și Vînaga, ultimul fiind parte cointeresată în dosar, fără a fi efectuată audierea altor persoane. De asemenea, la baza concluziei a fost pusă copia xerox a procesului-verbal de interogare în cadrul urmăririi penale la care face referire Ion Țurcan. Acest fapt contravine prevederilor art. 23 alin. (2) lit. a) al Legii nr. 178/2014, potrivit căreia inspectorul-judecător este obligat „să întreprindă toate măsurile necesare pentru a verifica faptele invocate de autorul sesizării și a stabili existența sau inexistența elementelor faptei care poate constitui abatere disciplinară”.

Serviciul a menționat despre modul de examinare de către judecător a dosarului nr. 2po-129/12, privitor la nerespectarea normelor imperative ale legislației, precum și circumstanțele suspecte în care a fost luată decizia și acțiunile de după emiterea ordonanței judecătorești.

Potrivit art. 345 lit. b) CPC al RM „se emite ordonanță judecătorească în cazul în care pretenția rezultă dintr-un act juridic încheiat printr-un înscris simplu, iar legea nu dispune altfel”.

Art. 348 alin. (2) lit. a) și b) CPC al RM stabilește că „judecătorul refuză să primească cererea privind eliberarea ordonanței dacă - pretenția nu rezultă din art. 345 CPC al RM; debitorul este în afara jurisdicției instanțelor judecătorești ale Republicii Moldova.

Reclamantul în cauza respectivă - „Fuchsia Limited Corporate” a fost înregistrat în Republica Mauritană, deci în afara jurisdicției instanțelor judecătorești ale Republicii Moldova.

Este pârinitoare, incompletă și irelevantă, concluzia inspectorului-judecător privind faptul necunoașterii personale a lui Ion Vînaga, de către judecătorul Ion Țurcan, pînă la examinarea dosarului nr. 2po-129/12. Argumentul că procedura în ordonanță se examinează în lipsa părților nu este suficientă pentru definitivarea concluziei. Insistă asupra faptului că procedura și dispunerea în ordonanță de către judecător, în condițiile (dubioase) expuse mai sus, indică la o înțelegere prealabilă cu partea interesată, fapt la care judecătorul-inspector a ezitat să facă aprecieri și evident verificări.

Serviciul a relatat că, magistratul nominalizat ar fi primit ca recompensă de la partea interesată în proces, Ion Vînaga, o armă de vînătoare de producție Italiană, model „Binelli Crio Comfot”, de calibrul 12 mm, cu nr. F291258A/C1156371S, înregistrată în țară la 13 februarie 2012, eventual pentru pronunțarea Hotărîrii în ordonanță din 04 aprilie 2012.

Anume faptul transmiterii armei în posesia judecătorului, dar și utilizarea comună a autoturismului din posesia camuflată a lui Vînaga, demonstra legătura de interese comune.

Ion Țurcan a indus în eroare membrii Consiliului Superior al Magistraturii și Serviciul de Informații și Securitate, menționînd că procura prin care s-a transmis arma se află în dosarul gestionat de reprezentanții CNA.

Pentru verificarea celor invocate, Serviciul a solicitat originalul recipisei de la CNA, care a menționat că materialele plîngerii au fost examinate de Procuratura Anticorupție, care la rîndul său a comunicat că, în cadrul procesului penal înregistrat în R-1 al CNA sub nr. 300 din 26 mai 2015 nu se atestă o asemenea recipisă, n-a fost ridicat originalul sau copia pretensei recipise de transmitere a armei de model „Binelli Crio Comfort”. În aceste circumstanțe, magistratul nu poate demonstra că arma în cauză a fost procurată, conform spuselor sale.

De asemenea, Ion Vînaga fiind audiat de către procurorul Procuraturii Anticorupție a confirmat că a reprezentat Compania „Fuchsia Limited Corporate”, procesul civil contra companiei „Elat” (ordonanța din 30 iunie 2014). Totodată, s-a constatat că ulterior, Ion Vînaga i-a înstrăinat judecătorului Ion Țurcan o armă de vînătoare la un preț nestabil cu certitudine, deoarece originalul recipisei de transmitere a unei sume de bani pentru armă nu a fost prezentat nici Procuraturii Anticorupție nici altor organe implicate în soluționarea cazului.

În astfel de circumstanțe, consideră că judecătorul Ion Țurcan în virtutea funcției deținute, a acceptat un favor de la un participant la proces sub formă de armă, în consecință creînd aparența unui comportament corupțional, fapt ce încalcă Codul de Etică al Judecătorului și constituie o abatere disciplinară (art. 22 alin. (1) lit. k) din Legea cu privire la statutul judecătorului, în vigoare la momentul săvîrșirii abaterii disciplinare).

Acest fapt contravine și prevederilor art. 5 alin. (1) din Codul de etică și de conduită profesională al judecătorilor, aprobat prin Hotărîrea Adunării Generale a Judecătorilor nr. 8 din 11 septembrie 2015, potrivit căroră: „Judecătorul va respecta

cele mai înalte standarde de integritate și responsabilitate, pentru a asigura încrederea societății în instanțe. Este conștient de riscurile corupției și nu va admite sau nu va crea aparența unui comportament corupțional în activitatea sa; nu va cere, accepta ori primi cadouri, favoruri sau beneficii pentru îndeplinirea ori neîndeplinirea atribuțiilor funcționale sau în virtutea funcției deținute” și alin. (2), „Judecătorul nu va solicita sau accepta direct ori indirect, plăți, cadouri, servicii sau alte beneficii în numele său, al membrilor familiei sale ori prietenilor, ca prețuire pentru exercitarea sau abținerea de la îndeplinirea obligațiilor sale în legătură cu o cauză care urmează a fi examinată de către acesta”.

Serviciul a relatat că, eventual pentru aceeași favorizare în instanță, magistratul Țurcan Ion a mai fost „remunerat” de către Vînaga Ion cu o vacanță în România. Datele Departamentului Poliției de Frontieră al MAI al RM denotă că judecătorul Țurcan și membrii familiei au plecat la odihnă în perioada 11 ianuarie 2013 -18 ianuarie 2013 (după emiterea ordonanței pe cauza menționată supra), cu automobilul Range Rover n.î. K VV 2.

Aceleași date atestă că autoturismul vizat s-a aflat în acea perioadă în utilizarea, posibil proprietatea camuflată a lui Ion Vînaga.

Indică că în procesul-verbal din 10 iulie 2015, magistratul Ion Țurcan a declarat că a închiriat pentru o săptămână autoturismul de la „Raiffeising Leasing”. În acest context, de către companie a fost prezentată lista tuturor proprietarilor, uzufructuarilor și mandatarilor, unde judecătorul și membrii familiei acestuia nu se regăsesc.

Astfel, consideră reclamantul că persoana cointerесată în dosar, d-nul Vînaga, i-a dat în folosință automobilul de lux pentru a se deplasa în vacanță. Potrivit datelor DPF, inclusiv după ce Ion Țurcan s-a deplasat cu automobilul de referință în România, de acesta s-a folosit în continuare Vînaga. Mai mult ca atât, automobilul a fost vândut imediat după demararea investigării relației Vînaga-Țurcan, circumstanță care indică la o măsură de camuflare/mușamalizare. Ion Țurcan a menționat că „nu a fost în viața lui la Poiana Brașov”, în perioada 11 ianuarie 2013 – 18 ianuarie 2013, a plecat în România împreună cu familia, deplasându-se doar „în județul Suceava la niște mănăstiri”. În procesul de examinare a cauzei, s-a invocat că SIS nu a prezentat nici o probă, însă constată din cele incluse în raport că, în cadrul audierii, nu au fost puse întrebările „ad hoc” pentru detalieri, obținerea elementelor importante și elementare pentru investigare (locațiile nemijlocit vizitate, denumiri, adrese de cazare, zonelor vizitate nemijlocit în Suceava, pentru care ar fi fost necesar automobil de teren, pentru securitatea familiei, necesitatea vizitării mănăstirilor timp de 7 zile etc).

De asemenea, abordarea că „inspecția judiciară nu a stabilit o legătură directă” a faptului „odihnei familiei Țurcan în altă parte decât cea, declarată de judecătorul Ion Țurcan” ar fi simplistă și sustrage atenția de la faptul că în circumstanțe dubioase, nu s-au dispus acțiuni de confirmare a sesizării SIS.

Indică că în procesul-verbal din 10 iulie 2015, judecătorul Ion Țurcan a relatat că a avut o discuție cu judecătorul Orîndaș privitor la cele descrise în sesizare. Țurcan a declarat că cele vizate sunt aberații.

Menționează că declarațiile judecătorului Ion Țurcan vin în contradicție cu cele menționate de fostul coleg Victor Orîndaș în nota informativă depusă la 03 noiembrie 2015, precum și în emisiunile televizate atât pe teritoriul țării cât și peste hotare (în România).

Suplementar, contrar celor menționate și documentate în sesizarea Serviciului, inspectorul-judecător Valeriu Catan, în mod intenționat nu s-a expus asupra eventualului conflict de interes, sau încălcării deontologice la angajarea în Judecătoria sect. Centru, cu atribuții de repartizare și circulație a dosarelor, a cet. Olga Brînza, care potrivit unor date ar fi nepoata soțului angajatei aceleiași judecătorei, Liuba Brînza, nașă de cununie a magistratului Ion Țurcan.

Aceste informații constituie aspecte/elemente comunicate de către Serviciu pentru a fi examinate și verificate de către subdiviziunea competentă în acest sens a CSM. După caz, întru constatarea și eliminarea eventualelor conflicte de interese. Inspectorul-judecător însă, s-a bazat doar pe afirmațiile judecătorului, iar în ultimul raport lipsesc careva referințe la verificarea suplimentară, confirmare, sau infirmare a acestui aspect.

În cadrul ședinței din 05 iulie 2016, membrul Consiliului Superior al Magistraturii, Tatiana Răducanu, în temeiul art. 10 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947-XIII din 11 iulie 1996, a avut o opinie separată, menționând: „consider că Serviciul de Informații și Securitate al R. Moldova a prezentat suficiente probe că, judecătorul Ion Țurcan a admis o imixtiune în activitatea ex-judecătorului Victor Orîndaș. Acest fapt l-a confirmat de nenumărate ori însăși Victor Orîndaș, prezentând în acest sens declarații și note informative instanțelor abilitate.

Analizând situația în ansamblu se constată că, acțiunile judecătorului Judecătorei Centru mun. Chișinău, Ion Țurcan, se încadrează în componența abaterii disciplinare prevăzute de art. 22 alin. (1) Ut. c) din Legea cu privire la statutul judecătorului în vigoare la momentul săvârșirii abaterii disciplinare.

Deci, contestația Serviciului de Informații și Securitate al R. Moldova, urma a fi admisă cu casarea hotărârii Colegiului Disciplinar nr. 12/6 din 18.03.2016 și emiterea unei hotărâri noi de aplicare judecătorului Judecătorei Centru mun. Chișinău, Ion Țurcan, a unei sancțiuni disciplinare.

Consideră că, cazul judecătorului Judecătorei Centru mun. Chișinău Ion Țurcan, este un exemplu de tratament selectiv față de unii judecători care săvârșind abateri disciplinare, în final sub orice formă sunt absolviți de răspundere disciplinară.

Totodată, la 05 aprilie 2016, de către Serviciul de Informații și Securitate, a fost sesizată Comisia Națională de Integritate, cu privire la un eventual conflict de interese admis de către dl Valeriu Catan (interesul personal al acestuia legat de SRL Nuntius la examinarea speței disciplinare în privința lui Ion Țurcan. Astfel dl Catan deținea cotă-parte din bunul imobil care face parte din patrimoniul SRL Nuntius - pîrît în dosarul inițiat de reclamantul SRL FAR-90, în cadrul căruia judecătorei au primit indicații de la Ion Țurcan, referitor la ce hotărîre trebuie să emită în speța dată), în ședința ordinară din 07 iulie 2016, în privința dlui Valeriu Catan, inspector-judecător în Inspecția judiciară pe lîngă Consiliul Superior al Magistraturii, a fost

adoptat Actul de constatare nr. 03/267 prin care s-a dispus: clasarea cauzei în privința dlui Valeriu Catan în legătură cu lipsa încălcării regimului juridic al conflictului de interese; sesizarea Procuraturii Generale în vederea examinării prin prisma art. 310, art. 332 Cod Penal, eventuale încălcări admise de Valeriu Catan și Carolina Catan în prezentarea documentelor și explicațiilor la data de 25 aprilie 2016.

Solicită reclamantul admiterea prezentei contestații, anularea Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 461/20 din 05 iulie 2016 „cu privire la contestația depusă de Directorul Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova, în privința judecătorului Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Ion Țurcan, pe motiv că nu a fost comisă o abatere disciplinară” și adoptarea unei noi hotărâri, cu anularea Deciziei din 18 martie 2016 a Colegiului disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la respingerea solicitărilor SIS, care a stat la baza adoptării de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a hotărârii nr. 461/20 din 05 iulie 2016 și transmiterea tuturor materialelor recepționate de la SIS și alte instituții la acest subiect, spre executare unui alt inspector-judecător asupra căruia nu planează suspiciuni de părtinire și integritate pentru examinarea multiaspectuală a circumstanțelor cauzei.

La 02 septembrie 2016, reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii, Petru Boghean (în baza procurii nr. 2 din 04 aprilie 2016, valabilă până la 16 aprilie 2017, consultant al Direcției documentare și contencios în cadrul Secretariatului Consiliului Superior al Magistraturii) a prezentat referință pe marginea contestației depuse de Serviciul de Informație și Securitate, solicitând respingerea acesteia ca fiind nefondată.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentanții Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova au susținut contestația, solicitând admiterea acesteia în sensul formulat.

Reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii în ședința de judecată contestația nu a recunoscut, solicitând respingerea acesteia ca fiind nefondată.

Audiind participanții la proces, studiind materiale dosarului, instanța de judecată consideră contestația neîntemeiată și care urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Referitor la capătul de cerere privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 461/20 din 05 iulie 2016, Colegiul menționează următoarele:

Conform art. 25 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, *„Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii adoptate în urma examinării contestațiilor la hotărârile colegiului disciplinar pot fi contestate la Curtea Supremă de Justiție conform procedurii stabilite de [Legea nr.178 din 25 iulie 2014](#) cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor”*.

Conform art. 40 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, *„Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii adoptate în condițiile art.39 pot fi contestate de către persoanele care au depus sesizarea, inspecția judiciară sau judecătorul vizat în hotărâre în termen*

de 20 de zile de la data recepționării hotărârii motivate la Curtea Supremă de Justiție”.

Totodată, prin prisma art. 25 alin. (1) din Legea nr. 947 „*Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii pot fi contestate, la Curtea Supremă de Justiție, de orice persoană interesată, în termen de 15 zile de la data comunicării, doar în partea ce se referă la procedura de emitere/adoptare*”.

Avînd în vedere normele legale enunțate, Colegiul menționează că competențele Curții Supreme de Justiție, se rezumă la verificarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, doar în partea ce ține de procedura de adoptare și emitere.

Concluzia dată rezultă și din Hotărîrea Curții Constituționale a Republicii Moldova nr.17 din 02 iulie 2013 privind controlul constituționalității unor prevederi ale art. 25 din Legea 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, în redacția Legii nr. 153 din 5 iulie 2012 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, și Art. VIII alin. (6) din Legea nr. 153 din 5 iulie 2012 pentru modificarea și completarea unor acte legislative (pct. 46/49).

Prin urmare, Colegiul atrage atenția că, examinarea chestiunilor *de fapt*, ține de competența exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii.

Studiind contestația înaintată de Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova, Colegiul constată că aceasta nu cuprinde careva argumente ce ar indica asupra încălcărilor admise de către Consiliul Superior al Magistraturii privind procedura de emitere/adoptare a hotărîrii nr. 461/20 din 05 iulie 2016 „Cu privire la contestarea hotărîrii Colegiului disciplinar nr. 12/6 din 18 martie 2016, emisă în privința judecătorului Judecătoriei Centru, Ion Țurcan”. Or argumentele invocate în respectiva contestație, se referă la circumstanțele de fapt ale procedurii disciplinare inițiate în privința judecătorului Judecătoriei Centru, Ion Țurcan, care au primit aprecierea corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, la etapa examinării contestației împotriva hotărîrii Plenului Colegiului disciplinar nr. 12/6 din 18 martie 2016.

Referitor la capătul de cerere privind anularea hotărîrii Plenului Colegiului disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 12/6 din 18 martie 2016, Colegiul menționează următoarele:

Conform art. 38 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, „*Hotărârile colegiului disciplinar pot fi contestate la Consiliul Superior al Magistraturii, prin intermediul colegiului, de către persoanele care au depus sesizarea, inspecția judiciară sau judecătorul vizat în hotărîre, în termen de 15 zile de la data primirii copiei hotărîrii motivate. Termenul de 15 zile este un termen de decădere. La expirarea acestui termen, hotărârile colegiului disciplinar devin irevocabile*”.

Avînd în vedere norma legală enunțată, Colegiul reține că chestiunea privind verificarea legalității și temeiniciei hotărîrilor Colegiului disciplinar, ține de competența exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii. Prin urmare, hotărârile Colegiului disciplinar sunt în afara ariei de control judiciar al Curții Supreme de Justiție.

Astfel, pretenția înaintată de Serviciul de Informație și Securitate cu privire la anularea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 12/6 din 18 martie 2016, urmează a fi respinsă.

Reieșind din cele expuse mai sus, Colegiul ajunge la concluzia că argumentele invocate în contestația depusă de Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova, nu cad sub incidența art. 25 alin. (1) din Legea nr. 947 și prin urmare, nu pot servi temei pentru casarea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 461/20 din 05 iulie 2016. Din acest considerent, cererea de chemare în judecată înaintată de Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 461/20 din 05 iulie 2016 „Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului disciplinar nr. 12/6 din 18 martie 2016, emisă în privința judecătorului Judecătoriei Centru, Ion Țurcan”, hotărârii Plenului Colegiului disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 12/6 din 18 martie 2016 și transmiterea tuturor materialelor pentru examinare către un alt inspector-judecător, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 236, 238-241 CPC, art. 27 al Legii contenciosului administrativ, art. 25 al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, art. 40 al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Colegiul Curții Supreme de Justiție,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 461/20 din 05 iulie 2016 „Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului disciplinar nr. 12/6 din 18 martie 2016, emisă în privința judecătorului Judecătoriei centru, Ion Țurcan”, hotărârii Plenului Colegiului disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 12/6 din 18 martie 2016 și transmiterea tuturor materialelor pentru examinare către un alt inspector-judecător.

Hotărârea Colegiului nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru

Ion Druță